

SỰ MỤC NÁT CỦA ISRAEN

(2Vua 1-9)

Giarópam, vua của Vương quốc Miền Bắc: Israen, chọn Sikhem làm thủ đô. Đây là địa điểm tự nhiên vì nó nằm ở trung tâm của vương quốc.

Đã là thông lệ chiếu theo lề luật là mọi người phải lên Giêrusalem để thờ phượng (Đnl 12:11,14; 16:6,15-16; 1Sam 1:3-7). Giarópam sợ mười bộ tộc hành hương về Giêrusalem là thủ đô của vương quốc của Rơkhápam để thờ phượng Chúa; vì thế ông cho làm hai tượng bò bằng vàng và đặt ở những điểm thuận tiện – Bétên (St 28:11-19) phía nam và Đan (TI 18:29-30) ở vùng cực bắc của vương quốc, nên dân chúng không cần phải lên Giêrusalem nữa.

Trên hai mươi lần ông được nhắc đến như là Giarópam, con của Novát, người làm Israen phạm tội. Hãy coi chúng tôn giáo do con người tạo nên. Chúng ta phải thờ phượng ở nơi nào và cách nào như Thiên Chúa dạy chúng ta!

Chúa phán, chúng ta đừng bỏ các buổi hội họp, như vài người quen làm (Dt 10:25). Chúa biết chúng ta cần tình thân trong việc thờ phượng để giữ cho những cục than tinh thần cháy, nhưng chúng ta nghe người ta nói hoài rằng họ có thể thờ phượng Chúa tốt hơn khi ở một mình trong rừng hay trên bãi biển. Bây giờ hãy học để làm cái mà Chúa bảo bạn làm. Nên nhớ rằng, lời yêu cầu từ nhà vua thì là một mệnh lệnh!

Hai trăm năm sau dân chúng bị phát lưu bởi vua của Átsua (Assyria) (2Vua 17). Rất nhiều ngôn sứ của Chúa đã cảnh báo Israen về việc lưu đầy nhưng họ không chịu từ bỏ thờ ngẫu tượng mà quay về với Đức Chúa.

Người Átsua là những chiến binh giỏi và tàn ác. Họ xây dựng vương quốc họ bằng việc cướp bóc những quốc gia khác. Việc làm của họ thật khủng khiếp. Họ lột da, cắt lưỡi, móc mắt, chặt chân tay người sống và rồi chất đống sọ người để làm cho người ta sợ! Đế quốc Átsua tồn tại được 300 năm.

CUỘC CHIẾM ĐÓNG GIUĐA

(2Vua 13-25)

Vương quốc Miền Nam cố chiếm Vương quốc Miền Bắc nên trong vòng tám mươi năm chiến tranh xảy ra liên tục nhưng họ thất bại không chiếm được. Rồi tới thời gian tám mươi năm hoà bình giữa hai vương quốc sau cuộc hôn nhân giữa hoàng tử con vua Giơhôsaphát (miền nam) và công chúa con vua Akháp (miền bắc). Cuối cùng trong vòng năm mươi năm các cuộc chiến xảy ra từng lúc giữa hai vương quốc cho đến khi bị lưu đầy.

Trong Vương quốc Miền nam chỉ có một dòng vua từ Vua Rơkhápam tới vua Giơhôngiakhin. Những vị ngôn sứ lớn của thời này là Nathan, Isaia, Mikha, Giêrêmia, Giôên và Giơphania.

Khoảng 136 năm sau khi Vương quốc Miền Bắc bị phát lưu bởi người Átsua, Vương quốc Miền Nam bị phát lưu bởi vua Nabucônôđôxo, vua của Babylon. Thành Giêrusalem bị phá huỷ, Đền thờ bị đốt cháy và các ông hoàng bị dẫn đi. Dân đã quên Chúa và từ chối nghe những lời cảnh báo của các ngôn sứ. Chúa muốn Dân Ngài học bài học vâng lời và cậy dựa vào Ngài.

Trong sách Các Vua quyển 1 chúng ta thấy vương quốc Israen, tự cao và bướng bỉnh, bị phân ra. Trong sách Các Vua quyển 2, tội lỗi hơn, Israen bị lưu đầy. Đương

nhiên cách vi phạm thì nặng nề. Lịch sử của người Do thái là một ghi nhận của cách Thiên Chúa đối xử với những đứa con ngỗ nghịch. Trong tất cả những hình phạt của Ngài, Ngài tử tế và khoan dung vì Ngài vẫn còn yêu thương họ.

Bí mật của sự suy tàn của dân Do thái tìm thấy trong 2Vua 3:2, và vua đã làm điều dữ trái mắt Chúa. Hãy trung thành và chân thật với Chúa. Bạn không được trả tiền để làm bậy.

Những khuôn mặt hoạt động và những nhân tố tích cực của những ngày đó là hai ngôn sứ Elia và Elisa. Elia là sức mạnh của Israen. Giêdơben và Akháp làm dân chúng sợ hãi khuất phục. Nhưng Elia vẫn đứng vững. “*Có Đức Chúa, Thiên Chúa hằng sống của Israen, Đấng tôi phục vụ*” (1V 17:1). Và ông kiên vững phục vụ Thiên Chúa, giống như tảng đá, đứng vững trước tất cả sự yếu đuối của Israen. Ngày nay chúng ta hỏi, “*Đức Chúa, Thiên Chúa của ông Êlia ở đâu?*” (2V 2:14). Chúng ta muốn thấy một số quyền năng của thời xa xưa ấy.

Ông Elia là vô địch của Đấng Quyền Năng. Ông mang Thiên Chúa đến cho dân chúng. Ông là nhà truyền giáo-mục tử của thời Israen.

Có sự khác biệt giữa sự suy tàn của Israen và Giuđa. Israen bị tàn mác khắp các nước trong một thời gian vô hạn định, nhưng Thiên Chúa giới hạn thời gian lưu đày của Giuđa là bảy mươi năm. Giuđa được trở về Giêrusalem sau này. Đấng Thiên sai (Messiah) sẽ đến từ Giuđa và Thiên Chúa chuẩn bị cho Ngài đến Palestine chứ không phải Babylon hay Assyria.

Thiên Chúa dùng ngay cả những nhà cai trị của quốc gia ngoại bang để thiết lập chương trình của Ngài. Thí dụ Kyrô (Cyrus), vua Ba Tư (Persia), đã ra sắc chỉ cho phép người Do thái trở về quê quán Palestine của họ.

Hãy đọc các câu hỏi sau đây:

1. Công trình vĩ đại nhất của vua Solômon là gì? Hãy tả nó.
2. Cuốn sách nào trong bộ Kinh Thánh mà vua Solômon viết?
3. Tại sao vương quốc bị phân chia sau khi vua Solômon chết?
4. Hãy tả các vua của Israen. Vương quốc này kết thúc cách nào? Ai là những người chinh phục nó? Các ngôn sứ của Israen là những vị nào?
5. Hãy tả các vua của Giuđa. Ai chiếm đóng Giuđa và nó được đưa đi đâu?